

Obsah

Předmluva 7

Bezpečí · Teplo domova 10

Důvěra · Všechno bude dobré 12

Hrdost · První školní den 14

Láska · Velká sestra Eva 16

Nadšení · „Gól! Gól!“ 18

Nejistota · Všechno vypadá tak složitě 20

Nelibost · Velký malý chlubílek 22

Odpor · Běďovy bobky 24

Odvaha · Dědeček dodává odvahu 26

Radost ze života · Jaké to je cítit radost 28

Radostné očekávání · Honza pojede na návštěvu
k dědečkovi a babičce 30

Samota · Sám doma 32

Smutek · Proč je Anička tak smutná 34

Spokojenost · Život je tak pěkný! 36

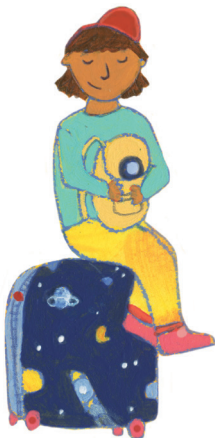
Starost · Co když se něco stalo? 38

Stesk po domově · Dovolená s tetou Milenou 40

Strach · Příšera vítr **42**
Škodolibost · Dobře mu tak! **44**
Špatná nálada · Grétka má špatnou náladu **46**
Štěstí · Dvojnásobné štěstí **48**
Úlek · Nakonec to dobře dopadlo **50**
Úleva · Opět přátelé **52**
Vzdor · „Já chci, já chci, já chci!“ **54**
Vztek · Můj přítel mě zradil a žaloval na mě! **56**
Zahanbení · Klára nechala Mikuláše ve štychu **58**
Závist · Takové krásné boty! **60**
Zklamání · Tamir toho musí hodně skousnout **62**
Zoufalství · Co se to jen děje? **64**
Zvědavost · Dorotka to chce vědět **66**
Žárlivost · Miminko je tady! **68**

O autorce **70**

Bezpečí · Teplo domova

Bezpečí je také...

- jistota, péče, útočiště, pohodlí, pomoc, důvěra, teplo domova,
- ochrana, starostlivost, blízkost

Příběh

Maruška potichu otevře dveře do ložnice rodičů. Maminka už ji zaslechla: „Maruško, beruško, copak se děje?“ „Je mi zima a nemůžu spát,“ odpovídá Maruška. Chce se zrovna zeptat: „Můžu...“, když ji už maminka přivolává k sobě a zvedá peřinu. Maruška si vleze pod deku a zády se přitulí k maminčině měkkému břichu. Studené nohy si zastrčí mezi mámina teplá stehna. Maminka ještě jednou urovná peřinu a ptá se: „Lepší?“ Maruška blaženě zavzdychá: „Ano, tak je to nejlepší.“ Maminka ji obejmě, přitáhne si ji ještě blíže k sobě, přivoní si k Maruščiným vlasům a zašeptá: „Ty tak krásně voníš.“ Maruška se usměje, v maminčině posteli se totiž cítí tak dobře. „Tak pěkně spinkej,“ šeptá maminka a začne potichu broukat písničku.

Ano! Na to Maruška čekala – to k tomu patří. Maruška totiž chodí k mamince do postele téměř každou noc. Protože se tady cítí jako v nějakém teplém hnízdečku. A pokaždé pak maminka začne potichu pobrukovat písničku a Maruška může blaženě zavřít oči. Pobrukování pak přejde ve zpěv a maminka zpívá písničku – ne ledajakou, ale jejich písničku! Tu maminka Marušce zpívala na dobrou noc už tehdy, když byla ještě miminko. Maminka také říkala, že ji zpívala, už když byla Maruška v maminčině bříšku. A proto obě tuhle písničku tak milují.

A zatímco maminka potichu zpívá: „Slunce šlo spát za hromádku klád, na nebi hvězdy klíčí. Už nepracuj, mravenečku můj, schovej se do jehličí,“ Maruška zívá a brzo usíná. A protože to je tak krásné, zpívá maminka dál: „Máš nožičky uběhané, den byl tak těžký. Pojd, lůžko máš odestlané v plátku od macešky.“

Jak zapojit děti?

Na podlaze leží matrace, deky a polštáře. Děti si sednou nebo lehnou, schoulí se do klubíčka na zem a obejmou se pažemi. Kamarádi a kamarádky mohou ležet po dvou, přitulení k sobě jako maminka a Maruška v příběhu. Pokud některé děti chtějí, mohou mít u sebe plyšáka. Místnost lze trochu zatemnit, aby byla atmosféra opravdu útulná. Paní učitelka nebo pan učitel začne zpívat uvedenou písničku nebo jinou ukolébavku, opakuje ji stále dokola a úplně potichu. Při zpěvu obchází kruh ležících dětí a jemně je hladí po vláskách nebo po rukou – zprostředkovává jim ten příjemný pocit, který zažívala i Maruška.

